

1854, 8. dubna - v Habrech na Čáslavsku se narodil Adolf Stránský

1872 - Jan Rudolf Demel zakládá v Olomouci časopis Pozor

1880, 1. května - Adolf Stránský přichází do Brna, přijímá zde zaměstnání a zapojuje se do práce české vlastenecké společnosti

1884, 29. června - Adolf Stránský začíná v Brně vydávat opoziční list Národní noviny a podniká první pokus o založení mladočesky orientovaného politického seskupení na Moravě

1885, 1. února - končí vydávání opozičních Národních novin v Brně

1889, 1. září - Adolf Stránský začíná v Brně vydávat opoziční, mladočesky orientovaný časopis Moravské listy

1891, 15. února - v Olomouci založena Moravská strana lidová, obdoba Národní strany svobodomyšlné v Čechách. Adolf Stránský je zvolen jejím předsedou.

1893, 8. října - Adolf Stránský informuje účastníky sjezdu mladočeských důvěrníků v Pardubicích o svém úmyslu vydávat v Brně deník, který by se stal moravskou obdobou Národních listů

1893, 6. prosince - policejnímu ředitelství v Brně doručil redaktor časopisu Pozor Miroslav Procházka žádost o povolení vydávat deník Lidové noviny

1893, 16. prosince - v Brně vyšlo první číslo Lidových novin, vzniklých sloučením Moravských listů, vydávaných v Brně, a časopisu Pozor, vydávaného v Olomouci. Šéfredaktorem je jmenován Emil Čermák

1894, 26. ledna - otevření filiální redakce Lidových novin v Olomouci

1895, duben - Emil Čermák náhle opouští redakci Lidových novin a odchází do Bulharska. Novým šéfredaktorem se stává Bohuslav Štěchovský

1896-1905 - Lidové noviny se angažují v kampani za zřízení druhé české univerzity na Moravě

1897-1900 - Lidové noviny se angažují v tzv. aféře Hier - Zde, jejímž obsahem je otázka velící řeči v rakousko-uherské armádě

1898, 1. června - Adolf Stránský se stává výhradním majitelem Lidových novin

1903 - Adolf Stránský získává tiskařskou koncesi a zakládá Lidovou tiskárnu. Lidové noviny jsou od té doby tištěny v ní

1904, 1. listopadu - do redakce Lidových novin přichází Arnošt Heinrich

1905, 15. prosince - vychází první číslo ranního vydání Lidových novin

1906 - v Lidových novinách začíná publikovat Viktor Dyk a Karel Toman

1907 - Adolf Stránský kupuje dům na Rudolfské ulici č. 6 v Brně, který je na dlouhá desetiletí sídlem Lidových novin a jejich tiskárny

1907 - Lidové noviny vysílají Karla Z. Klímu jako svého stálého zpravodaje do Vídně

1907 - do redakce Lidových novin nastupuje Stanislav K. Neumann

1908 - ze záhlaví Lidových novin mizí podtitul Organ lidové strany na Moravě

1908 - v Lidových novinách začíná publikovat Antonín Sova

1908, 8. července - do redakce Lidových novin nastupuje Rudolf Těsnohlídek; je pověřen vedením rubriky Soudní síň

1909, 1. ledna - ranní vydání Lidových novin se mění v hlavní list

1909 - v Lidových novinách začíná pracovat Jaroslav Stránský

1909, prosinec - Arnošt Heinrich na čas opouští redakci Lidových novin a dokončuje v Praze vysokoškolská studia

1910, září - Arnošt Heinrich se vrací do Lidových novin ve funkci „vedoucího redaktora“

1910, 15. listopadu - do redakce Lidových novin nastupuje Jiří Mahen a je pověřen vedením rubriky Feuilleton

1911, 4. února - vyšlo 1. číslo beletristické přílohy Večery Lidových novin

1911, září - do redakce Lidových novin nastupuje František Gellner

1914, květen-červen - Lidové noviny vedou aktivní kampaň za úspěšný průběh sletu České obce sokolské v Brně

1914, 28. června - atentát na rakousko-uherského následníka trůnu arcivévodu Františka Ferdinanda d'Este

1914, 28. července - začíná první světová válka. Z redakce Lidových novin odchází František Gellner a Stanislav K. Neumann. Gellner mizí na bojišti v Haliči

1915, 1. května-29. září - na stránkách Lidových novin vycházejí Tajemná dobrodružství Alexeje Iványče Kozulinova, napsaná Viktorem Dykem. Vydávání Lidových novin je na čtrnáct dnů zastaveno, na Dyka a Heinricha je podána žaloba

1915, červen - politické úvodníky začíná do Lidových novin dodávat policejní ředitelství v Brně

1916 - s Lidovými novinami začíná spolupracovat malíř Eduard Milén

1917, 12. května - vedoucí redaktor Lidových novin Arnošt Heinrich je odveden k vojsku

1918, 28. října - vznik samostatné Československé republiky. Adolf Stránský a Arnošt Heinrich prová-

dějí státní převrat v Brně, stávají se poslanci revolučního Národního shromáždění, Adolf Stránský je zvolen ministrem obchodu

1919 - z redakce Lidových novin odchází Jiří Mahen

1919, září - Arnošt Heinrich se stává třetím šéfredaktorem Lidových novin

1920 - otevřena filiální redakce Lidových novin v Praze. Jejím šéfem se stává Karel Z. Klíma

1920, 1. září - do redakce Lidových novin nastupuje Eduard Bass

1921, 1. dubna - do redakce Lidových novin nastupují bratři Čapkové

1922 - Jaroslav Stránský se stal majitelem nakladatelství Borový v Praze

1924 - s Lidovými novinami začíná spolupracovat Ferdinand Peroutka

1925 - před parlamentními volbami vzniká Národní strana práce. Jaroslav Stránský je jejím hlavním organizátorem, Lidové noviny se stávají jejím tiskovým orgánem

1927, leden - Arnošt Heinrich odchází podruhé z redakce Lidových novin. Novým šéfredaktorem se stává Karel Z. Klíma

1928, 12. ledna - umírá Rudolf Těsnohlídek na následky zranění, které utrpěl při pokusu o sebevraždu

1929, 15. září - Arnošt Heinrich se vrací do funkce šéfredaktora Lidových novin. Karel Z. Klíma odchází do redakce Českého slova

1930, 20. dubna - poprvé vyšla Nedělní příloha Lidových novin

1931, 21. prosince - umírá Adolf Stránský

1933, 3. května - umírá Arnošt Heinrich. Novým šéfredaktorem Lidových novin se stává Eduard Bass

1936 - Jaroslav Stránský koupil nakladatelství Topič v Praze i s budovou na Národní třídě 9

1938, září - Lidové noviny jednoznačně vystupují na obranu republiky v čase ohrožení nacistickým Německem a podporují politiku Edvarda Beneše

1938, 30. září - mnichovská konference, zánik první republiky

1938, 25. prosince - umírá Karel Čapek

1939, 15. března - okupace zbytku Čech a Moravy nacistickým Německem. Vytvoření Protektorátu Čechy a Morava

1939, 2. dubna - Lidové noviny vyšly jako list Národního souručenství

1939, září - zatčen Ferdinand Peroutka a Josef Čapek

1942, srpen - šéfredaktor Lidových novin Karel Z. Klíma zatčen gestapem, transportován do Terezína, kde 23. 8. zemřel

1943 - do Terezína byl deportován Karel Poláček

1944, 19. října - Karel Poláček umírá v koncentračním táboře Osvětim

1945, duben - Josef Čapek umírá v průběhu jednoho z posledních pochodů smrti

1945, 17. dubna - vyšlo poslední číslo Lidových novin

1945, květen - ministr vnitra Václav Nosek zastavil vydávání Lidových novin úředně

1945, 9. května - vznik Národního výboru Lidových novin pod vedením Eduarda Basse

1945, 23. května - vyšlo první číslo Svobodných novin. Jejich šéfredaktorem je Eduard Bass

1945, 10. června - Ferdinand Peroutka se vrací z koncentračního tábora do Prahy

1945, 2. srpna - Eduard Bass se vzdal funkce šéfredaktora Svobodných novin. Jeho nástupcem se stal Ferdinand Peroutka

1946, 2. října - umírá Eduard Bass

1948, 24. února - komunistický převrat v redakci Svobodných novin. Ferdinand Peroutka sesazen z úřadu šéfredaktora, jeho nástupcem se stal komunistický spisovatel a novinář Jan Drda

1948, 25. února - komunistický převrat v ČSR, konec demokratických svobod

1948 - změna názvu Svobodných novin na Lidové noviny

1952, 8. února - vychází poslední číslo Lidových novin. Jejich nástupcem se má stát nově založený týdeník Literární noviny

1968, 18. dubna - Ústřední výbor Svazu čs. spisovatelů se na svém zasedání v Brně usnesl obnovit vydávání Lidových novin s týdenní přílohou Literární noviny

1968, 6. května - k iniciativě Svazu čs. spisovatelů se připojuje Svaz čs. filmových a televizních umělců

1968, 22. května - v Praze se na své první schůzi sešla správní rada Lidových novin. Jejím předsedou se stal Karel Kosík, designovaným šéfredaktorem Lidových novin Antonín J. Liehm

1968, 12. července - ministr vnitra ČSSR Josef Pavel sdělil redakci Lidových novin, že podniká kroky, aby jí byla přidělena budova v Benediktinské ulici v Praze, která až dosud sloužila cenzuře

1968, 21. srpna - okupace Československa vojsky armád pěti států Varšavské smlouvy. Konec demokratizačního úsilí, včetně snah o obnovu vydávání Lidových novin

1988, leden - vyšlo první číslo samizdatových Lidových novin pod redakcí Jiřího Rumla

1989, 12. října - Státní bezpečnost zatkla Jiřího Rumla a Rudolfa Zemana, kteří byli obviněni z trestného činu pobuřování

1989, 17. listopadu - manifestační vystoupení pražských vysokoškoláků. Začátek destrukce komunistického režimu v Československu

1989, 5. prosince - Federální úřad pro tisk a informace udělil předsedovi redakční rady Lidových novin Jiřímu Dientsbierovi předběžný souhlas s vydáváním a registrací Lidových novin

1990, 5. ledna - vyšlo první legální číslo Lidových novin od jejich zastavení v roce 1952

1990, 2. dubna - vyšly Lidové noviny opět jako pravidelný deník

ČERMÁK Emil, první šéfredaktor Lidových novin - nar. 5. července 1864 ve Valašském Meziříčí. Zde vystudoval německé gymnázium a po maturitě odešel studovat na právnickou fakultu Karlovy univerzity v Praze. Pro nedostatek finančních prostředků studia nedokončil a r. 1890 přesídlil do Brna, kde vstoupil do redakce Stránského Moravských listů. Po vzniku Lidových novin v prosinci 1893 se stal jejich prvním šéfredaktorem. V dubnu 1895 opustil Brno a odstěhoval se do Bulharska, kde se uchytil jako korespondent zahraničních novin a agentur. Od studentských dob se stýkal s T. G. Masarykem. Pro styk s ním byl v r. 1915 rakouskými úřady zatčen a vězněn v Gellersdorfu. Při amnestii, již udělil císař Karel v r. 1917, byl propuštěn a vrátil se do Sofie. V r. 1918 založil Československou národní radu v Bulharsku. Po vzniku Československé republiky odcestoval do Prahy a vstoupil do služeb rodícího se ministerstva zahraničních věcí. Počátkem r. 1919 se stal ředitelem nově založené Československé tiskové kanceláře a byl jím až do odchodu do důchodu 31. prosince 1930. Do března 1939 pak přednášel žurnalistiku na Svobodné škole politických nauk v Praze. Zemřel 10. srpna 1949.

DRDA Jan, šéfredaktor Svobodných, později Lidových novin - nar. 4. dubna 1915 v Příbrami. Vystudoval klasické gymnázium tamtéž, po maturitě v r. 1934 studoval na filozofické fakultě Karlovy univerzity v Praze slovanskou a klasickou filologii. Od 20. listopadu 1937 spolupracoval s Lidovými novinami, kam byl přijat na půl roku na zkoušku jako redakční volentér. Současně externě spolupracoval s Baťovými ateliéry ve Zlíně, kde měl trvalé bydliště. K 1. červenci 1938 byl přeložen do pražské redakce Lidových novin a od 1. října 1938 byl jejich řádným redaktorem, zpočátku se zaměřením na kulturní problematiku, pak na soudní referáty a od 1. ledna 1941 zajišťoval všeobecné zpravodajství z Čech. Dne 12. srpna 1943 s Drdou Lidové noviny rozvázaly pracovní poměr. V únoru 1948 stál v čele skupiny, která v redakci Svobodných novin provedla komunistický převrat, a stal se jejich šéfredaktorem. Lidové noviny řídil až do jejich zániku v roce 1952. V komunistickém režimu se politicky a společensky angažoval, byl předsedou Svazu čs. spisovatelů, poslancem Národního shromáždění a členem ÚV KSČ. Je autorem řady románů a povídek, které vyšly v mnoha vydáních.

GOLOMBEK Bedřich, redaktor Lidových novin - nar. 5. prosince 1901 v Hrušově, okr. Frýdek. V letech 1910-19 vystudoval klasické gymnázium v Ostravě a po maturitě, v letech 1919-23, studoval při zaměstnání na právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Od 1. října 1919 byl členem redakce Lidových novin v Brně, nejdříve jako reportér, později jako soudní zpravodaj, a nakonec jako šéfredaktor odpoledního vydání. V letech 1945-48 byl dokonce šéfem pražské redakce. Po únorovém převratu v roce 1948 rozhodl akční výbor Lidových novin, aby byl „okamžitě propuštěn ze zaměstnání pro jeho postoj v podniku, který se nesrovnává s požadavky lidově demokratického zřízení ve státě“. Pracovní poměr Bedřicha Golombka s Lidovými novinami skončil 29. února 1948, poté byl zaměstnán jako úředník v továrně na rentgenové přístroje v Brně. Zemřel 31. března 1961 v Brně. Vedle stovek reportáží, soudniček a jiných útvarů pro Lidové noviny napsal i řadu knih, z nichž za zmínku stojí především vzpomínková práce k 50. výročí Lidových novin Dnes a zítra (Praha 1944), chronologický přehled Válka v datech (Praha 1945), Co nebude v dějepise (Praha 1945), životopisná studie Rudolf Těsnohlídek (Praha 1946) a romány Vysazená okna (Praha 1947) a Lidé na povrchu (Praha 1941). Proslulosti dosáhlo jeho zpracování (společně s Eduardem Valentou) vzpomínek českého polárníka Jana Welzla.

KLÍMA Karel Zdeněk, šéfredaktor Lidových novin - nar. 3. října 1883 v Brně. V redakci Lidových novin působil od r. 1903, stal se prvním jejich parlamentním dopisovatelem ve Vídni. Po vzniku samostatného Československa zakládal a nakonec vedl novou filiální redakci Lidových novin v Praze. Po odchodu Arnošta Heinricha z redakce v r. 1927 se stal šéfredaktorem Lidových novin a po Heinrichově opětovném návratu přešel k 1. lednu 1930 ve stejné funkci do Českého slova v Praze. Od 1. ledna 1939 působil opět ve funkci šéfredaktora Lidových novin až do června 1941. Počátkem srpna 1942 jej zatklo gestapo. Byl obviněn ze spolupráce s domácím odbojem a 23. srpna 1942 v Terezíně popraven.

MILÉN Eduard, malíř, grafik, a výtvarný redaktor Lidových novin - nar. 18. března 1891 ve Frýdštejně u Turnova. V letech 1908-12 vystudoval Uměleckopřemyslovou školu v Praze a v letech 1912-15 studoval na Akademii výtvar-

ných umění tamtéž. Dne 1. ledna 1921 vstoupil do redakce Lidových novin v Brně a po odchodu šéfredaktora Arnošta Heinricha k 31. prosinci 1927 zde svůj pracovní poměr ukončil rovněž. Zpět se vrátil 1. července 1930 a pracovníkem Lidových novin zůstal do 30. června 1941. Od té doby až do osvobození v roce 1945 pracoval jako profesor na Baťových školách ve Zlíně. Dne 1. listopadu 1945 se vrátil do Svobodných novin a jejich zaměstnancem zůstal až do 30. září 1948, kdy pracovní poměr ukončil na vlastní žádost. 1. října nastoupil jako profesor na Masarykovu univerzitu v Brně. Zemřel 19. května 1976 v Brně. Získal si mimořádné zásluhy o vnější vzhled Lidových novin, jejichž grafickou podobu rozhodujícím způsobem utvářel.

PEROUTKA Ferdinand, český politik, novinář a šéfredaktor Svobodných novin - nar. 6. února 1895 v Praze. Vystudoval gymnázium, velmi záhy začal spolupracovat s tiskem. V r. 1914 nastoupil jako výtvarný referent do časopisu *Čas*, v letech 1919-24 pracoval jako redaktor deníku *Tribuna* v Praze. Dne 1. prosince 1924 nastoupil do redakce Lidových novin, odkud 1. února 1926 odešel a nastoupil do zaměstnání v nakladatelství Fr. Borový. V letech 1924-39 řídil kulturně politickou revui *Přítomnost*. Do Lidových novin se vrátil 1. ledna 1929 a zůstal v jejich svazku až do svého zatčení v září 1939. V červnu 1945 se vrátil z koncentračního tábora a v srpnu téhož roku se stal šéfredaktorem Svobodných novin. Současně až do roku 1948 řídil revui *Dnešek*. Po komunistickém puči v únoru 1948 emigroval do zahraničí, kde spolupracoval s rozhlasovou stanicí Svobodná Evropa. Zemřel 20. dubna 1978 v New Yorku. Je autorem řady knih, z nichž nejvýznamnější je *Budování státu* (Praha 1933-38) a *Demokratický manifest* (New York 1959).

RIPKA Hubert, český politik, novinář a redaktor Lidových novin - nar. 26. července 1895 v Kobeřicích u Slavkova. Vystudoval historii na Karlově univerzitě v Praze, v r. 1919 byl promován doktorem filozofie. Nejdříve byl knihovníkem ministerstva národní obrany, v letech 1925-30 redaktorem časopisu *Národní osvobození*. Dne 1. dubna 1930 se stal členem redakčního kolektivu Lidových novin, pro které přestal pracovat 1. října 1938, kdy pro svůj nesouhlas s mnichovskou dohodou odešel do emigrace. Do 15. listopadu 1938 formálně čerpal dovolenou a tímto dnem jeho pracovní poměr v Lidových novinách skončil. Stal se jedním z prvních organizátorů čs. zahraničního odboje a jedním z nejbližších spolupracovníků dr. E. Beneše. Působil

v letech 1939-40 v Čs. národním výboru v Paříži, později v exilové vládě v Londýně ve funkci státního tajemníka v ministerstvu zahraničních věcí, v letech 1945-48 byl ministrem zahraničního obchodu. Dne 20. února 1948 spolu s ostatními demokratickými ministry podal demisi na protest proti porušování zákonů a politických ujednání komunistickými členy vlády. V r. 1948 emigroval podruhé, nejprve do Francie, USA a nakonec do Velké Británie, kde 7. ledna 1958 zemřel. Je autorem řady politických úvah, statí a úvodníků v mnoha časopisech a novinách, a také knih, z nichž nejvýznamnější je *Munich: before and after* (Londýn 1939), *Východ a Západ* (Londýn 1944) a *Le coup de Prague, une révolution préfabriquée* (Paříž 1949).

RUML Jiří, šéfredaktor samizdatových Lidových novin - nar. 8. července 1925 v Plzni. Po nedokončeném studiu na Vysoké škole politických a sociálních věd se stal korektorem Rudého práva. 1947 přešel do Čs. rozhlasu jako redaktor Rozhlasových novin. 1955 spoluzakládal *Večerní Prahu* a byl jejím reportérem. 1958 - 1961 působil jako zpravodaj rozhlasu v Berlíně. Na počátku šedesátých let musel z rozhlasu odejít pro politické neshody s tehdejším ředitelem K. Hoffmannem. Po krátkém působení v Čs. televizi a v krajském vysílání rozhlasu v Ústí n. Labem se roku 1966 podílel na založení týdeníku *Reportér*, kde byl až do zákazu tohoto časopisu v r. 1969, kdy byl vyloučen z KSČ. V letech 1970 - 1985 pracoval jako dělník v n. p. Průmstav. Je jedním z prvních signatářů *Charty 77* a v r. 1984 byl jejím mluvčím. Stal se členem Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných. V r. 1981 byl obviněn z trestného činu podvracení republiky a strávil 13 měsíců ve vyšetřovací vazbě. Je autorem stovek reportáží, komentářů a fejetonů psaných pro různé samizdaty. Od r. 1987 připravoval vydávání samizdatových Lidových novin a stal se jejich šéfredaktorem. V říjnu 1989 byl zatčen a obviněn z trestného činu pobuřování, po měsíci byl z vazby propuštěn. Šéfredaktorem obnovených Lidových novin byl do konce června 1990, kdy byl zvolen za Občanské fórum jako poslanec Sněmovny lidu Federálního shromáždění. Napřed v samizdatu a po listopadu 1989 vyšly oficiálně jeho knihy *Kalendárium 1968*, *Znamínko na duši*, *Daň z blbosti*, *Díra v hlavě* a *Příliš opožděné reportáže*, v Lidových novinách vycházela na pokračování jeho *Reportáž* psaná na obrátce.

SEKORA Ondřej, malíř a výtvarný redaktor Lidových novin - nar. 25. září 1899 v Brně-Králově Poli. Vystudoval zde gymnázium a v letech

1929-31 studoval na Uměleckoprůmyslové škole v Praze. Od 1. září 1921 do 31. srpna 1923 a pak znovu od 1. července 1924 do 30. října 1927 pracoval v redakci Lidových novin. 1. listopadu 1927 odešel s úmyslem podniknout uměleckou cestu do Paříže, avšak již 11. července 1928 se do redakce Lidových novin opět vrátil. Od 30. listopadu 1928 byl pracovníkem jejich pražské redakce. Za okupace byl vězněn v koncentračním táboře, po osvobození působil v časopise Dikobraz a ve Státním nakladatelství dětské knihy v Praze. Zemřel 4. července 1967 v Praze. Jeho mimořádný přínos spočívá v ilustraci dětské knihy. Je stvořitelem oblíbené figurky Ferdy Mravence.

STRÁNSKÝ Adolf, moravský politik, zakladatel Lidových novin - nar. 8. dubna 1854 v Habrech, vystudoval gymnázium v Německém Brodě a práva na Karlově univerzitě v Praze. V roce 1880 se přestěhoval do Brna, kde začal organizovat mladočeskou politiku a kde žil až do konce svého života. V letech 1884-1885 vydával opoziční list Národní noviny, v letech 1889-1893 Moravské listy. Stál u založení Moravské lidové strany v roce 1891 a stal se jejím předsedou. Roku 1893 založil Lidové noviny, v roce 1895 byl zvolen poslancem říšské rady ve Vídni a sněmu Markrabství moravského v Brně. Po vzniku Československé republiky v roce 1918 se stal poslancem revolučního Národního shromáždění v Praze a ministrem obchodu čs. vlády. V letech 1920-1925 byl senátorem za národní demokracii. Se svým synem Jaroslavem se v roce 1925 podílel na založení Národní strany práce. Po neúspěchu tohoto pokusu odešel do ústraní. Zemřel 18. prosince 1931 v Brně.

STRÁNSKÝ Jan, redaktor Lidových novin - narozen 3. prosince 1913 v Brně v rodině dědice Lidových novin dr. Jaroslava Stránského. Studoval na 1. čs. gymnáziu v Brně, po maturitě na Karlově univerzitě v Praze, kde byl promován doktorem obojího práva. Při studiích se vyučil tiskařem a spolupracoval s Lidovými novinami. Členem jejich redakce se stal v době od 1. října 1931 do 30. června 1932 a pak znovu 1. února 1934. Zůstal jím až do odchodu do emigrace 30. dubna 1939. V r. 1934 působil jako dopisovatel Lidových novin ve Vídni a v letech 1937-38 v Londýně. Po únorovém převratu v r. 1948 odešel s rodiči do exilu, kde žije dodnes.

ŠELEPA František, redaktor Lidových novin - nar. 15. prosince 1887 v Kroměříži. Vystudoval gymnázium v Kroměříži a v letech 1905-09 filozofickou fakultu Karlovy univerzity v Praze.

S tiskem spolupracoval od studentských let; v r. 1903 přispíval do Moravských rozhledů, v r. 1905 do pražského týdeníku Přehled, v r. 1911 se stal redaktorem Národních listů v Praze. Od 20. října 1918 do 1. března 1919 a pak znovu od 1. července 1919 byl redaktorem Lidových novin v Brně, kde založil podnikový archív, vedl politickou redakci a kulturní rubriku. Od 1. srpna 1919 do 26. června 1929 byl šéfem brněnské redakce, od 1. října 1919 do 1. října 1927 a pak znovu od 16. července 1929 do 31. března 1937 byl odpovědným redaktorem Lidových novin. Od 1. dubna 1937 do 30. dubna 1940 působil v pražské redakci, odkud se opět vrátil do Brna. Zemřel 4. dubna 1945 v Brně.

ŠTĚCHOVSKÝ Bohuslav, druhý šéfredaktor Lidových novin - nar. 17. května 1858 v Rakovníku, vystudoval reálku v Praze a chemii na vysoké škole technické tamtéž. R. 1882 nastoupil do cukrovaru v Českém Brodě, r. 1886 odešel jako adjunkt do cukrovaru v Třeboveticích u Hořic. Od r. 1888 se věnoval žurnalistice, nejprve jako spolupracovník časopisu Všehrad v Praze, r. 1892 se stal redaktorem časopisu Pozor v Olomouci, do r. 1893 vedl jeho přerovskou pobočku. Po založení Lidových novin v prosinci 1893 se stal členem jejich redakce. V roce 1895 po zmizení Emila Čermáka se stal šéfredaktorem Lidových novin a tuto funkci vykonával až do svého odchodu do penze v r. 1919. Zemřel 4. prosince 1943.

ZEMAN Leopold, šéfredaktor Lidových novin v letech 1941-45 - nar. 10. ledna 1901 v Třebíči. V letech 1912 - 20 vystudoval v Třebíči gymnázium. Do redakce Lidových novin nastoupil 1. července 1940 jako šéf redakční služby, od 1. července 1941 do konce války byl šéfredaktorem Lidových novin. Po osvobození byl zatčen a souzen lidovým soudem pro kolaboraci.

ZEMAN Rudolf, zástupce šéfredaktora samizdatových Lidových novin - nar. 11. února 1939 v Černožicích u Jaroměře. Po studiu na filozofické fakultě UK, obor knihovnictví, začal pracovat jako novinář. Nejprve v odborářském tisku, později v Čs. rozhlasu. Koncem šedesátých let patřil ke skupině rozhlasových pracovníků, kteří svou činností přispívali k demokratizačním změnám politického života v zemi. Pro svou aktivní podporu politiky Pražského jara musel po okupaci republiky armádami Varšavského paktu v srpnu 1968 opustit své zaměstnání. Byl vyloučen z KSČ a následujících dvacet let pracoval jako dělník v uranovém průmyslu, později jako čistič výloh. Patří k prvním signatářům Charty

77 a po dlouhá léta se aktivně podílel na činnosti občanů, jejichž neokázalá a statečná práce umožňovala existenci mnoha prospěšných věcí. Byl spoluzakladatelem samizdatových Lidových novin a stal se v nich zástupcem šéfredaktora. V říjnu 1989 byl zatčen a obviněn z trestného či-

nu pobuřování, po měsíci byl propuštěn z vazby. Na jaře 1990 se stal prvním ředitelem Vydavatelství a nakladatelství Lidové noviny a od července 1990 šéfredaktorem deníku Lidové noviny. Je předsedou výboru Společnosti pro Lidové noviny.